

De Engelse school

Cassie en haar ouders zijn bijna een jaar geleden naar Engeland verhuisd. Cassie wilde graag in Engeland wonen, want ze wil meer te weten komen over haar Engelse familie. De ouders van haar moeder Susan zijn Engels, maar ook haar vader Bob is voor een deel Engels. Zijn al enige jaren geleden overleden moeder kwam daar namelijk ook vandaan.

De baas van Bob heeft een kantoor in Engeland en hij is daar aan het werk gegaan. Susan werkt sinds een paar maanden in een boekwinkel, die tevens een theehuis is. Ze zijn gaan wonen in het geboortehuis van de oma van Cassie, oma Fanny, dat stond al een tijdje leeg. Na een grondige opknabbeurt heeft iedereen daar een plekje gevonden. Niet alleen Cassie, haar ouders en opa Gijs, de vader van Bob, maar ook haar paar maanden oude broertje Ralph, of Ralphie, zoals Cassie hem noemt.

Cassie heeft, net als haar moeder, een witte haarlok in haar donkerblonde haar. Maar Cassie beschikt ook over bijzondere krachten. Enkele heeft ze geërfd van haar moeder, maar de meeste zijn toch wel uniek te noemen. Zo kan ze zich onzichtbaar maken en kan ze vlieggreizen: ze hoeft maar aan een bestemming te denken en een tel later is ze daar al. Ook kan ze zweefvliegen. Ze kan daarmee gemakkelijk boven de hoogste toppen van de bomen uitkomen. Achter enkele van haar bijzondere krachten is ze bij toeval gekomen en bij sommige is zij geholpen door Woldin, de Elfenkoningin.

Cassie is bevriend geraakt met enkele bewoners van de bossen die rondom het huis van oma Fanny en haar man, opa Tom, liggen. Zo kent ze Spotty, een ekster die een witte vlek op zijn zwarte borst heeft. Maar ook het Stoelermisje Tilly. Stoelers zijn mensjes van zo'n vijftien centimeter groot, die allemaal de bovenkant van een paddenstoel als

hoofddekseel dragen. De vader en moeder van Tilly, Fearn en Meav, zijn regelmatige gasten bij opa en oma. Maar ook Dulpher komt vaak op bezoek. Hij is een van de oudste Stoelers uit het dorpje van Tilly.

Tilly beschikt als enige van de Stoelers over magische krachten. Dat weet ze pas sinds een jaartje. Ze moest eerst wennen aan de gedachte dat ze over die krachten beschikte. Inmiddels is ze aardig bedreven geworden in het zweefvliegen. Ze kan ook vliegereizen en ze heeft de kracht om te genezen.

Cassie heeft met enige regelmaat contact met haar Nederlandse vriendinnen Stacey en Dani. Maar ze heeft hen niets verteld over haar bijzondere krachten en ze is ook niet van plan dat te gaan doen. Ze wil niet dat te veel mensen ervan afweten.

Cassie moet natuurlijk ook in Engeland naar school. Ze heeft zich snel aangepast aan de lessen die ze daar moet volgen.

In Engeland dragen alle scholieren een schooluniform als ze naar school gaan. Elke school heeft zijn eigen kleurencombinatie. De kleur van de school van Cassie is grijs met een rode streep. Cassie draagt vandaag een grijs rokje, een wit bloesje, waar het logo van de school op is geborduurd en daarover een grijs vest. Daar staat ook het logo van de school op. De rode bies op het vest loopt om de hals en nek en langs de knoopjes en knoopsgaten.

De lessen op de school van Cassie beginnen om half negen en eindigen om drie uur.

Opa Gijs brengt Cassie met de auto naar school en haalt haar ook weer op.

'Mam, kan ik niet vliegereizen naar school? Het is zo'n gedoe voor opa elke keer.'

'Wat denk je zelf, Cassie? Lijkt je dat verstandig? Natuurlijk kun je onzichtbaar aankomen, maar ik moet er echt niet aan denken dat iemand van school je ineens vanuit het niets ziet opduiken. Dan heb je wel een hoop uit te leggen.'

'Ik snap het, mam. Ik vind het alleen voor opa... nou, ja, snap je het?'

'Natuurlijk snap ik het.'

'Maar,' zegt opa Gijs, 'wie zegt dat ik het erg vind? Ik vind het ritje best leuk en ik kan, als het nodig is, ook nog boodschappen meenemen.'

Cassie knikt, maar vindt het toch vervelend voor opa.

Een lied kiezen

Elke dag van het bijna afgelopen schooljaar heeft Cassie Tilly gezien en gesproken. Het meisje kwam bij haar, of Cassie ging na schooltijd naar het dorpje van haar vriendin. Zo zag ze ook vaak Dulpher en de ouders van Tilly. Tilly wilde altijd weten wat Cassie op school had geleerd.

Cassie heeft niet veel moeite gehad met het wennen op haar nieuwe school. Ze heeft ook geen problemen met het tempo van de lessen.

Er zitten een paar meisjes in de klas waar ze goed mee kan opschieten. Maar ze heeft nog geen vriendschap gesloten zoals ze die met Stacey en Dani heeft.

De lerares van Cassie heet Julie Dens. Het is een al wat oudere vrouw die al minstens dertig jaar lesgeeft. Gelijk met Cassie is ook een jongen nieuw in de klas gekomen. Hij heeft een donkere huidskleur, heet Erick Butler en zit in een rolstoel. Bij het voorstellen zei hij, dat zijn moeder op Jamaica geboren is en dat Butler haar achternaam is.

Nog een paar weken en dan begint de zomervakantie.

Tijdens een muziekles zegt de juf: 'Zo kinderen, we gaan oefenen voor de jaarlijkse musical. Jullie weten dat de school dit jaar 75 jaar bestaat. Er is besloten, dat iedere leerling een rol krijgt. De meesten van jullie zingen in het koor, maar er moet ook beoordeeld worden wie van de leerlingen goed genoeg kan zingen, om in zijn eentje, solo, een liedje te zingen. Daarom wordt er een zangwedstrijd gehouden.' Er klinkt geroezemoes en de meeste leerlingen kijken gelijk naar Trevor, die al jaren lid is van een koor. Voor iedereen is het duidelijk, dat hij in zijn eentje een lied mag vertolken.

Cassie heeft nog nooit moeite gedaan om mooi te zingen. Ze verwacht er dus niet zo veel van. Maar tot haar verbazing zit Cassie ook bij de leerlingen die aan de wedstrijd mee

mogen doen. De wedstrijd is over een paar weken en ouders en andere familieleden mogen daarbij aanwezig zijn. De kandidaten mogen zelf een liedje kiezen. Daar heeft Cassie wel moeite mee. Als fan van Justin Bieber kan ze tientallen liedjes van hem achter elkaar meebrullen. Omdat haar moeder bij de wedstrijd aanwezig zal zijn, wil ze iets zingen wat Susan mooi vindt. Na lang wikken en wegen heeft ze gekozen voor het liedje "I don't care" van Ed Sheeran en Justin Bieber. Susan vindt het leukste van dit liedje, als de twee samen zingen. Cassie denkt dat ze het dit keer dan maar met één stem moet doen. Ze zegt niet tegen haar ouders of grootouders welk liedje ze gaat zingen, want ze wil dat het een verrassing blijft.

De dagen voorafgaand aan de zangwedstrijd zijn gevuld met normale lessen, afgewisseld met overhoringen en repetities. Daar heeft Cassie geen moeite mee. Eigenlijk is ze niet zo trots op haar resultaten, omdat ze de gedachten van de andere leerlingen kan horen. Maar dat maakt het ook wel lastig. Ze heeft opa Gijs weleens horen zeggen, dat zijn hersenen kraakten, als hij hard aan het nadenken was. Nou, dat kraken klopt wel, denkt Cassie. Ze hoort allerlei geluiden uit de hoofden van haar klasgenootjes komen. Daardoor kan ze niet voorkomen dat ze soms antwoorden op vragen al gehoord heeft, voor ze de vraag zelf gelezen heeft. Ze hoopt alleen niet dat haar witte haarlok dan van kleur verandert, want dat gebeurt als ze haar gaven gebruikt. Maar ze hoort er niets over van de andere leerlingen.